

انتشار با ذکر منبع صندوق حمایت از توسعه صنعت زنبورداری کشور بلامانع است!

زنبورانی که به پاک سازی کندو میپردازند میتوانند کندوهای در معرض خطر را نجات دهند

طرح استفاده از گونه های ژنتیکی برنامه ریزی شده برای پاک سازی کندو و مبارزه با انگلها

دانشمندی انگلیسی تبار امیدوار است تا روند کاهش بحرانی زنبورهای عسل را به واسطه پرورش زنبورهای که به پاک سازی کندو میپردازند و از کندو در برابر بیماریهای ویرانگر احتمالی حمایت میکنند، معکوس کند.

تنها پروفیسور زنبورداری انگلستان آقای فرانسیس رانیک تحقیقات پیشگامانه ای را درخصوص گونه ای از زنبورعسل کارگری در دست دارد که ژنتیک آن طوری برنامه ریزی شده تا کندو را تمیز نگاه دارد. این گونه زنبور مسئول حذف شفیره های ماده و لاروها از کندو است اما تعداد آنها محدود میباشد.

دانشگاه ساسکس بر این باور است که اگر بیشتر آنها بتوانند به طور مصنوعی پرورش یابند، قادر خواهند بود تا از کندو در مقابل انگلهایی همچون کنه واروآ که در سال گذشته دو بلیون زنبورعسل را کشت و یکی از هر سه کلونی را نابود کرد، حمایت کنند.

تحقیقات وی پس از راهپیمایی هفته گذشته زنبورداران در وایت هال که خواستار اختصاص بودجه اضطراری ۸ میلیون فرانکی وزارت محیط زیست و غذا و امور روستایی برای مقابله با بیماریهای زنبورعسل بودند، آغاز شد، مساله ای که تخمین زده شده است که تنها در دوازده ماه گذشته ۵۴ میلیون فرانک بر روی اقتصاد اثر گذاشته است. سرمایه گذاری تحقیقات سه ساله پروفیسور فرانسیس رانیک شخصی بوده و قسمتی از آن توسط برند انگلیسی عسل روز (Rowse Honey) هدایت میشود که سابقاً درباره احتمال خاتمه یافتن تولید عسل خانگی در کریسمس اختار داده بود.

نقش زنبورانی که به پاک سازی کندو میپردازند نخستین بار در سال ۱۹۳۰ مشاهده شد. اما از آنجا که تنها ده درصد از کندوها دارای این گونه هستند و در آنها تنها ده درصد از زنبوران کارگر دارای ژن پاکسازی هستند، مشخص کردن اینکه کدام زنبورها برای پرورش دادن و دریافت بهترین نتیجه مناسب هستند، مشکل بود.

ملکه در هر کندو میتواند روزانه ۲۰۰۰ تخمی که توسط بیش از ده زنبور نر بارور شده است را بگذارد. تمرکز تحقیقات پروفیسور رانیک برای داشتن پاکسازترین زنبوران کارگر، بر روی تولیدمثل ملکه هایی است که از یک پدر هستند. این ملکه ها سپس به زنبورداران عرضه خواهند شد. تمام مراحل این پروژه احتمالاً سه تا چهار سال طول خواهد کشید.

پروفیسور رانیک که به مدت ۲۵ سال درباره مورچه ها و زنبوران عسل مطالعه کرده است، میگوید: " زنبورانی که به پاکسازی کندو میپردازند گرایش قوی برای تمییز کردن و حذف شفیره ها و لارو هایی که در حال مرگ هستند و یا مرده اند دارند. چیزی که این زنبورها میتوانند به کنترل آن بپردازند نوعی خاص از بیماری ها است، به خصوص بیماریهایی که مرتبط با تولیدمثل همچون بیماری لوک آمریکایی، نوزادان گچی و کنه واروآ میباشند."

"در هنگامی که کندو مبتلا به کنه واروآ شده است، کنه ماده تخمهای خود را در سلولهای شفیره میریزد. این تخم ها به کنه های نوزاد تبدیل میشوند. زنبورانی که به تمییز کردن کندو میپردازند قادر خواهند بود تا این سلولها را شناسایی کنند و موم روی آنها را بشکافند و شفیره را از سلول خارج کنند. از این روی آنها درحقیقت کنه ماده را از بین نمیبرند اما از تولیدمثل او جلوگیری میکنند. این روش راه کنترل کاملی برای کنه واروآ نیست اما رشد آن را آهسته میکند و به زنبورداران این اجازه را میدهد تا بیماری را تحت کنترل خود درآورند."

لینک خبر: <https://www.theguardian.com/environment/2008/nov/09/apiculture-hygienic-bees-francis-ratnieks>